

Veckokronika från Sverige

Sp-delt meddeladt denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrå i Stockholm.

Om våra tidsningsmän i dessa festliga dagar. — Ett nummer af tidningen "Brand" konfiskerad. — Den svenska arbetsfreden ej så säker. — Några uttalanden af turister som besöka Sverige. — Ett Wandsbeck vid Riddersvik.

Ja, hvad skall jag väl skriva om? I urstebesök och arbetarkonflikter? Detta har nu en längre tid varit vår hufvudsak och bra nog hårdsmält föda i sommarvärmen. Kinkigt är också att veta, om den svenska Er därute. Jag vet knappast hvilka som i denna tropiska heta lida mest. Europas statschefer, som utgåro ingredienserna eller de stackars tidsningsmännen, som äro nödsakade att af dessa utländska rariteter koka ihop historier och referater, lämpligt kryddade med attiskt salt utan kritisk peppar, icke förglömda med att hela anrättningen måste bestros med ett tjockt lager af entusiasmerad socker, färgadt i stil med flaggdekorationerna och den politiska stämningen. Vi små o-betydliga veckokronikörer ha ingenting att beklaga oss öfver, annat än röttnadstemperaturen, dock endast då, när vi sitta med pennan i hand, ty vi bara göra upp ett litet rapakallja frukasse af allt hvad som händer. Förresten förefaller det mig som en så här liten anspårslös kronikör liknande en omelett, om man utgår ifrån hvad en viss amerikanare vid ett tillfälle uttryckte, att: "Every thing goes in the omelett".

Ja, vi kunna i sanning icke undra på att en svensk morgontidning är litet yr i mössan, då han skall förklara ett snapshot från mottagningspaviljongen. Först beklagar han att fotograferna hade fått så dåliga platser, och så heter det: "Vår fotograf hade emellertid bättre lycka, och kunde ta de utmärkta bilder vi i dag presentera och åtskilliga andra. Ofvannstående fotografi har medtagits, emedan den bättre än något annat framhäver den goda fruntligheten, som är honom så karaktäristisk". Det låter ju här, som den "godmodiga fruntligheten" gällde fotografen, men ser man noga på bilden, så är det Falieres fotografi. Alltså måste enligt tidningens uttalande, "vår fotograf" vara själva presidenten. See!

På tal om yrsel i hufvudet och tidsningar, så har ett af de senaste numren af Hinkel Berggrens organ "Brand" konfiskerats å grund af den vidriga fräckhet som presterats från det ungsocialistiska hället.

Numret inleddes med ett "poem", hvart det bland annat heter:

"Jo, alla de dumdryge tjuvar, som sitta på samhällets topp och hårda och vidriga lagar på luntornas blad tekna opp, de äro ej likar och bröder, nej, böddlar för alla oss små."

Och så klagar han litet öfver att de äldre socialisterna inte villja vara med och agitera till räckhet i landsförrädiska syfte, hvarefter skrifvelsen utropar: "Måtte händelsen i Malmö nat till den 12 juli entusiasmera äfven de trögaste och mana till intensivt arbete för framgång i framtiden". Förresten lär Hinkel själv vara mycket försiktigare än hans tidsningsorgan. Han lär med beundransvärd, rent af svindlande färdighet jonglera med ord. Han lär skutta omkring alla farliga ord, som en lise omkring enbuskar, och akta sig väl för allt, som kan sätta lif i ordningssmakten. Öfver länsman, kronfogdar och deras betjänar skänkar han godmodigt, då han skönjer civil och uniformerad polis i närheten. På ett nyligen hållet sammanträde i Folkets hus valtrade han ansvaret för bombattentatet i Malmö på socialdemokraterna. Han undrar, när arbetarnes ögon skola öppnas för socialdemokraternas skoj. "Man skyller på Schröder, man skyl-

ler på mig", menar Hinkel, men det är socialdemokraterna, som draga arbetarne vid näsan. De socialdemokrater, som voro närvarande hade här haft ett ypperligt tillfälle att försvara sig, men — de tego. Hvarför äro vi svenskar, så litet vågsamma i dylika stycken, då vi annars äro kompletta våghalsar?

Enligt uttalanden från flera håll där den svenska freden på arbetsmarknaden, och som vi så innerligt glädde oss åt, vara tämligen löst hopkommen att sluta af ett och annat orosymtom, som redan visat sig. Så till ex. måste sex fria arbetare, som skulle till Sprängviken, Norrland, tre dagar efter fredslutet hämtas den korta vägen till villan under poliseskort. Man anser här att en fred, afslutad i kompromissens tecken är alltför svag för att blifva härkraftig. Under veckans lopp ha utbrutna yttringar af missbelåtenhet hos arbetarna varit synliga och att de endast vänta på något auktoritetstryck från arbetsgifvarne för att komma till utbrott. Så man befarar, att vi icke ha någon arbetsro utan snarare många konflikter att förvänta. Andra hysa den förhoppningen, att sedan en hel del svårigheter och konflikter, som uppstått på grund af otydligheter i uppgörelsen så småningom blifvit lösta, lugn skall inträda. Vore inte detta en skön sak, så vi finge något annat att vända vårt sinne till och nota ut våra krafter på.

Säkerligen skola flere af Eder därute instämma med mig i att Sverige är en alldeles för god nation för att bli föremål för utländskt klander framkalladt af laglöshet och själfsväld ty utlänningen känner sig böjd att visa vårt land de största sympatier. Och glädjande vore, om dessa sympatier, som nyligen blifvit synliga i den utländska pressen icke blott vore tillkomna ur turistsynpunkt. En tysk läroverksrektor finner sig särskildt tilltallad af att påträffa så värlatad och välupfostrad ungdom, som i Sverige, hvilket han förmodar står i samband med att de svenska folkskolorna intaga den förnämsta rangställningen i Europa, och anser han, efter att hafva studerat flera af Stockholms folkskolor, särskildt Katrinas komma idealt så nära som möjligt. Så prisar han de goda automatrestaurangerna. Beträffande på de offentliga lokalerna finner han öfverallt höflig och uppmärksam, ehuru visserligen van vid rikliga drickspengar. Apropos drickspengar så ger man på vissa restauranger en viss procent på hvar krona man betalar för erhållen förtäring. Svenskarnes väsen finner vår tyske rektor i hög grad älskvärd och föredragande; detta gäller ej minst om ämbetsmän och tjänstemän i olika grader. Detta om folket. Om de svenska bygdernas skönhet i såväl södra som mellersta Sverige samt Dalarna har han idel lofordande och rekommenderande omdömen. Och inskärper han hos sina landsmän att icke endast ägna sitt turistintresse åt Norge utan äfven åt Sverige, och framför allt att det enastående vackra Stockholm, denna Nordens pärla. Och där instämmer Er korrespondent på det kraftiga, och rekommenderar en resa till Stockholm åt alla som i Sverige och Svensk-Amerika bygga och bo. En fransk tidsningsman ger äfven vårt fäderensland de ämplaste loford, nämligen att de äro en artig fransman, gallanteriets representant på Europas kontinent. Han håller sig till naturscenerierna på flera trakter bland andra Saltsjöbaden och Nuoljafjället i Lappland. Han erkänner med förbindlighet och hänförelse den svenska gästfriheten som kommit honom till del och nämner i sammanhang härmed herr Thiel och Friherre Bonde på Eriksberg. Han talar med för-

tjusning om den underbara nordiska skymning, som ersätter natten. Han uppehåller sig särskildt vid uppstignandet på det lappiska fjället.

Ingen visionär, ingen skald har ens för själfva Eden kunnat drömma om ett liknande ljus, så rent, så jungfruligt. Luftens är af en obeskriflig genomskinlig klarhet. I sjöns bleka turkosspiegel vid våra fötter återgifvas bergens konturer så tydligt och så troget, att man ej vet, hvar själfva landet slutar, och hvar speglingens börjar. Allt badar i ett gudomligt ljus. Obeskrifliga minuter, hvilka bedragna förtrollning ej kan återges."

En engelsk skribent uppehåller sig i en vinterskildring af Sverige, vid Roskildeleden, som han beivttat, talar om desamma med största vördnad för den historia Sverige då ville hedra och berömma den svenska målarkonsten. Dessa utlänningar, som de ej tveka att offentliggöra af medaljens framsida. De teckna i sköna drag, det Sverige, som vi ännu kalla vårt, som har många anstär till storhet, icke allena såsom ett bland de skönaste, utan äfven på intelligensens, ordningskonstens och industriens område. Och detta land skall skötas af partistider, klasshat och själfsväld. Ånej, det kan icke vara meningen. Om också, bortsett från arbetarörelserna, ett och annat är att anmärka mot den eller den individen eller mot något kommersiellt företag så nog vet ni att dylikt icke är ursprungligt. Det är att beklaga icke att fördöma. Och icke bör ett ännu ej utredt företag, jag menar Lingofabriken, rubba svensk-amerikansens förtroende till hemsvensken, såsom en af Eder tidsninggar så skarpt betonar. Tro mig den svenska ärligheten som ni hafvat därute utplånas icke så lätt ur nationens hjärta, om den och skulle en och annan gång urspara under vidriga omständigheter.

Jag vet ej om ni erinrar er hafva hört talas om en liten världsbekänd s. k. trädgårdsskulptör nära Hamburg kallad Wandsbeck. Nåväl äfven vi härhemma ha fått ett Wandsbeck vid Riddersvik och det ha vi Sveriges trädgårdsmän att tacka för. Den utgöres af ett femtiotal i olika stadier af utveckling stadda trädgårdar, hvilka uppstått under de senaste åttio åren. Grönsaker odlas här i stor skala, rosor och kryddväxter förekomma i oerhörda mängder. Flertalet af trädgårdsmännen vid Riddersvik ha under många år arbetat i sitt fack i Danmark, Tyskland, Frankrike, England och Amerika och inlämnat nyare odlingsmetoder. Dessa sträfsamma män ha utan nämnvärdt kapital till sitt förfogande gjort en stor värdefull insats i trädgårdsodling och statsekonomi. De äro värda allt erkännande för sitt kulturarbete dessa de ärliga och redbara svenskhetens representanter utan annan vinst än medvetandet att efter behag få arbeta på egen torva för Sveriges framtidskrand.

A. L.-r.
Stockholm d. 8 aug. 1908.

HURULEDES ÄR DETTA?

Vi gifva ett hundra dollars i belöning för hvar ett fall af cancer, som ej kan botas med HALL'S CATAPHRASE CURE.
F. J. CHERRY & Co., Toledo, O.
Vi undertrycker hafva såldt F. J. Cherry de sista 10 åren och tro, att han är fullkomligt bedröfvad i alla affärssaker, och i hvar ledning i stället att uppfylla hvar en förpliktelse, hvilken ännu står sig.
WEST A. REAL, Wisconsin Druggen, Toledo, O.
WALSH, KIRK & MARTIN, Wholesale Druggists, Toledo, O.
HALL'S CATAPHRASE CURE tages invärtes och utvärtes på blodet och stycket och hindrar. Pris 75c pr flask. Skickas hos alla apotekare. Rekommendationer skickas gratis.
HALL'S FAMILY PILLS äro de bästa.

FANNY LÖWEN.

Af Ester Hagström.

(Slut.)

III.

De hade nu varit gifta i två år. Hon var ännu fast med samma blinda, afgudiska kärlek till sin man. Det hände dock stundom, då lilla fru Fanny gick ensam hemma, att hon kände tomhet och ensamhet. Hennes man var så mycket borta. Hans arbete gaf honom fullt ut med verksamhet, och af de korta stunder, han var hemma, hade han mycket liten tid öfrigt åt

honne. Hon kunde komma smygande in till honom, mjukt och stilla, och tigga om hans förtroende, om att få dela hans tankar. Då log han blott vemodigt, i det han drog henne ned på sitt knä. Förstod hon icke, undrade han, att han ville hålla henne ifrån allt elände, ifrån all sorg, det var ingenting att se, när man ändå ej kunde afvärja. Han kunde stundom gripas af svärmod; det var så lönlöst att kämpa mot mörkret. Då blef hon rädd. Hvarför skulle hon ej kunna hjälpa honom? Hvarför kunde hon ej få stå kämpande vid hans sida? Hade han då glömt, att hon förstod honom, att hon såg med hans ögon, att hon förvillede med honom och hoppades med honom? Dessa tankar plågade henne oerhört. Stundom kunde hon också längta, längta så våldsamt efter ömha, varma smekningar. Värme och kärlek voro lifsbefoh för hennes ömtåliga, känsliga väsen. Men det var alltid hon, som gaf med slösande rikedom, och han, som tog emot utan behof af att återgå.

Då kom i april till dem på besök en yngre bror till Halfdan. Arne Thorelius var musiker, hade studerat under tre års tid i utlandet och var nu hemkommen för att på allvar börja sitt arbete. Han hade erhållit plats vid musikonservatoriet i Stockholm, hvilken befattning han först skulle tillträda i maj. — Lifvet blef betydligt ljusare och gladare, sedan han kommit. Han var lång och smärt och vacker, hans skrott var bedränd, de friska och ungt, hans något själfsäkra uppträdande var lifligt och elegant.

Fanny hade en fin musikalisk uppfattning. Han tyckte om att spela och sjunga för henne, ty han kände, att hon njöt af musiken.

Dessa två voro nu lämnade att nästan ständigt sällskapa med hvarandra. Fanny kände med kvinnlig instinkt att han beundrade henne, och hon njöt af denna beundran. Den värmden henne. Svärmodet hade vikit. Hon kunde skratta med honom, och han lärde henne se med andra ögon på lifvet. Då Fanny och Arne samtalade, förstod hon, att hans lifsskänning var helt annan än broderns. — Ser du då icke, brukade han säga, hur sköna världen och lifvet äro? Vet du då ej, hvad det vill säga att vara ung och ha riktig, jublande, ung lifsgläde? Hvad nyttar det till att sörja öfver andras elände, som man ändå aldrig kan afhjälpa! Lef för att leva! Njut lifvet, medan du ännu kan nå dess gyllne frukter!

"La vie est breve,
un peu de reve,
un peu d'amour
et puis — bon jour."

Fanny upprepade ofta denna strof för sig själf. Hade han ej rätt? Ungdom och lifsgläde borde ju gå hand i hand. — Hon märkte, att hans vackra ögon ofta hvilade länge på henne. Då sade hon en gång skälmaktigt, medan hon litet kokett skakade hufvudet: — Du får ej se så där på mig! Det går absolut ej an!

Han svarade ej, utan satte sig vid pianot.

— — —
Det hände en eftermiddag, då Halfdan var ute i tjänstestånden och väntades sent hem, att Fanny och Arne sutto och samtalade i den lilla hvita salongen.

Den nedgående solen sände sina döende strålar i ett sista bleknadt skimmer genom fönstret i en lång, smal strimma på den ljusa, blomliga golfmattan. Skymningen föll stilla på. Arne hade talat länge om sina resor, och Fanny hade tyst hört på vid sitt handarbete. Så hade de suttit många gånger förr, men nu nalkades tiden för Arnes afresa. Arne hade tystnat, och Fannys händer hvilade sysslösa i hennes knä.

Då reste sig plötsligt Arne och gick bort till Fanny. Han böjde knä framför henne, hans händer fattade om hennes. Hon satt så stilla och såg in i hans vackra, uppåtvända ansikte. Hon glömde allt, allt, utom att han var ung, och att samma lifstörst brände deras blod.

— Nu reser jag snart, sade han. Nu går jag ut till lifvet och dess kamp för tilvaron. Kä-

ra, kära, låt dina tankar följa mig på färden. Fanny gif mig en smekning, en enda smekning. Min salighet ligger i dina händer. Gif mig den i en kyss, en enda kyss; en kyss är ingen synd, när den är ett människolif skänker himmelsk salighet om blott för en sekund!

Hans armar ghida upp om hennes smärta midja, hon lutar sig viljelöst framåt, hennes ansikte berör hans, och deras läppar motas.

Men i dorren står blek och upprörd Halfdan Thorelius.

IV.

Fru Fanny är åter på på Albany. Dagarna krypa fram med snigelfjät, olycka och sorgen ligga tunga öfver henne. Då skriver hon en dag till sin make:

Alby d. 20 juni 1905.

Du min älskade!

Döm mig icke så hårdt! Låt mig åtminstone tala, icke till mig försvär, men för att visa dig, att du trots allt är mitt lif, min enda kärlek. Jag vet, att du icke tror på mig. Käre, hur skall du kunna förstå, att hvarje nerv i min kropp, att hvarje del af mitt väsen, min själ, mitt lif och mitt allt är uppfyllt af kärlek till dig. Du säger, att jag har smutsat och fläckt denna kärlek. Ja, älskade, men skall du ej vilja förlåta? Är denna fläck så svår, att den ej kan utplånas? Du, som vill hjälpa och afvärja all synd och nöd, du, som är lidandes och syndares vän, vill du icke räcka handen åt den svagaste, hjälplösa, mest nedtryckta varelse i världen? Har du glömt att jag en gång stått dig så nära, närmare än någon annan varit dig? Vil du då ej förlåta, vill du då ej hjälpa mig, då jag säger dig, att under mitt hjärta bär jag ett gryende lif, som binder mig och dig tillsammans med oupplösliga band?

Hjälp mig du, förlåt och räck mig handen!

Käre, lifvet är så tungt! Låt mig åter få komma till dig!

Din förtviflade Fanny.

— — — d. 24 juni 1905.

Fanny! Kom om du vill och har mod att leva tillsammans med mig! Men jag kan aldrig tro på dig mera, aldrig älska dig mera. Min kärlek dog, då jag blef vittne till din otrohet.

Hvad borgen har jag för att det barn, du här under ditt hjärta är mitt? Jag är grym, Fanny, jag vet det! Men smärtan fyller så helt mitt bröst, och förtviflan griper mig, då jag vet, att på intet, intet jordiskt har man rätt att tro eller hoppas.

Halfdan.

Man visste aldrig hur det gått till, man undrade och man spörjde. Fru Fanny hade gått ned till ån för att bada, men då hon ej återkom efter ett par timmars tid, gick man ned för att söka henne och fann då hennes hvita, döda kropp i vattnet.

Hade döden kommit till henne, eller hade hon själf sökt den?

"La vie est breve,
un peu de reve,
un peu d'amour
et puis — bon jour."

SLUT.

En erfaren man. Andergren: — Vanta här ett ögonblick, Petergren. Jag skall bara springa in till den här sömmerskan och betala min frus senaste räkning.

Petergren: — Men hvarför i all världen ger du henne inte pangarne och låter henne själf sköta betalningen.

Andergren: — För att hon inte samtidigt skall beställa en ny klädning.

Landsvägsriddaren: — Goda frun, jag är mycket hungrig; jag — — —

Frun: — Ni vill väl inte inbilla mig, att ni sökt få något arbete.

Landsvägsriddaren: — Jo då, frun. Det är just hvad jag gjort. Men det är så sorgligt med den saken — jag är så förskräckt långsamt, så jag kan aldrig se någon sorts arbete annat än på afstånd.

SASKATCHEWAN

Ingen annan provins i Canada erbjuder farmare bättre tillfällen än dem som för närvarande finnas i Saskatchewan. Den nuvarande tidsaldern af enorma järnvägsföretag synes endast hafva börjat. Oändliga vidder af rik matjord, i fruktbarhet öfverträffade, kunna ännu erhållas som fria homesteads.

Uppgifter om Saskatchewan's produktion af spannmål förefinnas i skörderapporterna, som äro utgifna af Landbruksdepartementet och utsändas fritt till alla som anhålla därom.

Ett exemplar af vår pamflett "SASKATCHEWAN," som innehåller många upplysningar angående provinsen, kan erhållas fritt på anmodan. Om Ni önskar ett exemplar däraf eller en karta af Saskatchewan sänd till edra vänner, skicka oss deras fulla namn och adress i dag.

Adressera:

BRANCHE.

Department of Agriculture

REGINA, SASKATCHEWAN

Fördubbla Er Affär

Genom att ANNONSERA. För att annonsera RÄTT rådfråga oss.

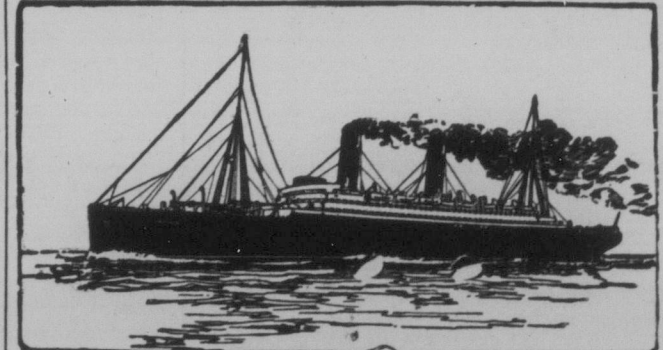
Annonbyrå för Skandinaverna i Canada.

ANNONCER placeras i alla skandinaviska tidsningar i Förenta Staterna och Canada. Öfversättningar till främmande språk utföras.

SWEDISH-CANADIAN ADVERTISING AGENCY,

John A. Gustafson, Manager.
Kontor: 325 Logan Ave., - - Winnipeg, Man.
P. O. BOX 254. PHONE 294.

Atlantic Steamship Agency

BIJETTER

till och från Skandinavien och Finland, med alla Atlantiska linier. Om Ni ämnar sända efter anhörlig eller vännar, skrif till oss efter biljettpris. Biljetter från alla skandinaviska hamnar till lägsta priser. Alla biljetter till dagens priser. Hänvänd eder till

H. M. TAIT, General Steamship Agent,
Telefon 5500. Rum 107, C.P.R. Stationsbyggnad.

Great West Permanent Loan and Savings Co.

Subskriberadt Kapital.....\$2,250,000
Tillgångar.....\$1,500,000

Vårt stora kapital och reserv, såväl som karaktären af våra affärstransaktioner gifva depositörer vederbörlig garanti.

Vi emottaga Edra sparmedel för insättning med ränta af

4 procent

Vi låna Er pengar på låtta villkor.

Om Ni ämnar köpa, tillbygga Er fastighet eller bygga, skrif till eller besök oss personligen. Prompt uppmärksamhet tillförsäkrad alla våra kunder.

436 Main Street
Box 172

Winnipeg
Phone 1835